

Betoverend Sardinië

door Jaap van Splunter

Het zonnetje schijnt, maar een mistral doet de wind flink aanwakkeren. Met gefronste wenkbrauwen kijkt de Nederlander Michiel Bouwmeester naar de witte kragen op zee. Als voornamelijk professioneel wedstrijdsurfer zijn dit toch de elementen, waarbij hij zich zou moeten thuisvoelen. Hij was immers gewend op het wereldpodium met sterren als Robby Naish en Stephan van den Berg te surfen op de hoogste golven van Hawaï, waarbij de Sardijnse noordoostkust toch een peulenschilletje moet zijn. „Dit is echter iets teveel van het goede voor mijn klanten, want ik richt me tegenwoordig toch vooral op families en kinderen”, verduidelijkt Bouwmeester. Na zijn windsurfcarrière is hij via het Gardameer nu op Sardinië beland en bestiert hij bij Porto Pollo een succesvolle surfschool. Daarvoor heeft hij niet het minste gebied uitgezocht. „Kijk eens om je heen, hier liggen toch de mooiste stranden. Wat wil een mens nog meer?”, sluit hij gepassioneerd af.

Met Bouwmeester zijn er veel gefortuneerden die er net zo over denken, want langs de zogenoemde Smaragd kust in het noordoosten van het eiland hebben de rijken der aarde zich neergevlind. In Porto Cervo vergapen we ons aan de enorme jachten in de haven. Aan wal zijn de bovenmodale huizen volgens strenge voorschriften gebouwd: de kleuren geel, oker en rood moeten passen bij het natuurlijke graniet van de omgeving. De tuinen en openbare ruimtes liggen er gemanicuurd bij. Op de lege parkeerplaats bij de haven wordt een wedstrijd tussen een Ferrari en een Lamborghini gehouden, waarbij het niet alleen om de mooiste auto gaat, maar ook om wie van de toeschouwers het meeste goud om de nek, armen en vingers kan dragen. Dit is duidelijk een plek om te zien en gezien te worden. Maar hoezeer men ook zijn best doet om de harmonie met de omgeving na te bootsen en alle te geven, het blijft een kunstmatig en gemaakt vakantieparadijs.

Het fascinerende Italiaanse eiland Sardinië is een smeltkroes van volkeren en culturen. De prachtige stranden lijken slechts een bijzaak en de echo van het verleden weerklinkt duidelijk in het heden.

Dat kan zeker niet gezegd worden van de rest van Sardinië, want het eiland is vooral authentiek. Natuurlijk, de prachtige stranden, de ruige kust en binnenland, de lieflijke landerijen en tongstrelende druiven in de uitgestrekte wijngaarden maken indruk, maar het is historie die de show steelt. Het eiland leest als een geschiedenisboek. Zo staat het vol met indrukwekkende monumenten, die door prehistorische stammen zijn nagelaten, zoals de neolithische Domus de Janus en de duizenden Nuraghi, opgebouwd uit losse stenen en gebruikt als torens of hele burchten. De Feniciërs, de Cartageters, de Romeinen, de Vandalen, de Byzantijnen en de Saracenen, allemaal drukten ze hun stempel op het eiland. Feitelijk is Sardinië een smeltkroes van volkeren en culturen. Deze smeltkroes maakt het een fascinerend gebied om te verkennen, waarbij de prachtige stranden slechts een bijzaak lijken en de echo van het verleden duidelijk weerklinkt in het heden.

Zo horen we die echo ook op het schiereiland Sinis bij de resten van Tharros, dat in de oudheid tot de belangrijkste steden van Sardinië behoorde. De rond 1000 voor Christus gebouwde bronnentempel Santa Cristina roept zelfs nu nog verbazing op, want behalve de bijzondere watercultus, werd het ook gebruikt als observatorium met een markante, op de stand van de zon en maan gerichte kalender. Even indrukwekkend is de oude kloosterkerk van Saccargia, met zijn unieke apsisfresco's uit de dertiende eeuw. Maar het meest tot de verbeelding spreekt toch de oude stad Alghero, de mooiste van het eiland. Eeuwenlang werd Alghero bewoond door Catalanen en wordt daarom ook wel Klein-Barcelona genoemd. Omgeven door machtige muren en torens ontwikkelde zich een schitterende vestingstad. Terwijl we heerlijk door de smalle straten slenteren, waken we ons in het verleden, alsof er in de loop der eeuwen niets is veranderd.

We sluiten af met een bezoek aan de beschutte baai van Porto Conte, dat tot een beschermd natuurgebied behoort. De weg eindigt bij Capo Caccia. Hier leidt een honderden treden tellende trap uit de ruige kliffen naar de Neptunesgrot, waar rond een ondergronds meer sprookjesachtige druipsteenformaties liggen. Bewonderend kijken we naar deze natuurpracht en begrijpen meteen waarom de rijken van toen er nu op Sardinië zo goed en graag gedijen: het majestueuze eiland is een weelderige voedingsbodem voor betovering door de eeuwen heen.

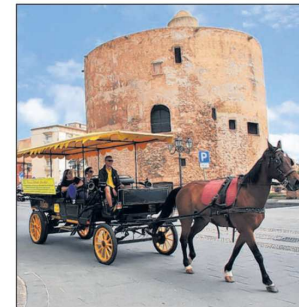

De fotogenieke zuilen bij de ruïnestad Tharros op het schiereiland Sinis.

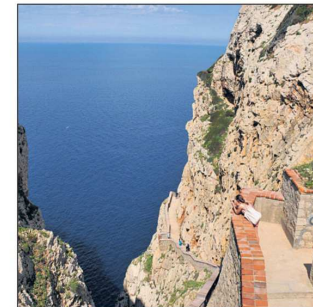

WAAR EN WAT

- Sardinië bereik je het snelst door de lucht. Vanaf Nederland, België of Duitsland vlieg je binnen twee uur naar een van de drie internationale vliegvelden van Sardinië. Liever met de auto? Dan kun je vanaf het vasteland van Italië met de veerboot oversteken.
- De zomers op Sardinië kunnen zeer warm worden en de winters zijn doorgaans mild. De beste reisperiode is juli-augustus.
- Voor reizen naar Sardinië kun je onder meer terecht bij de Sardinië-specialist Eva Sardinia (www.eva-sardinia.com).
- De bijzondere accommodaties zijn al een belevenis op zich. Wij slapen in de voormalige stoeterij Alghero Resort Country Hotel (www.algheroresort.it), de luxe Le Ginestre Hotel in Porto Cervo (www.leginstrehotel.com) en het uitmuntende, in een fraai landhuis gelegen Villa Alfoldeli in Tresnuraghes (www.asfodelihotel.com).

De Sulis-vestingtoren in Alghero. foto's Jaap van Splunter

De 'geitentrap' naar de Neptunesgrot. grote foto: De fraaie vestingstad Castelsardo.